

قهرمان از این گروه می آید؟

همه چیز درباره گروه C جام جهانی فوتبال ۲۰۲۶

کیوان جاربانی- بعد از بررسی دو گروه اول جام جهانی ۲۰۲۶ که آن چنان هیجانی در تیم های حاضر آن دو گروه ندیدیم، نوبت بررسی گروه سوم(گروه C) این دور از مسابقات رسیده است. در این گروه، قرار است چهار تیم متفاوت از نظر افتخار، قدمت، تاریخچه و عنوان قهرمانی را مورد بررسی قرار دهیم، گروهی که در آن تیم های برزیل، مراکش، اسکاتلند و هائیتی حاضر هستند. با توجه به حضور مراکش و برزیل، دور از ذهن نیست که بگوییم ممکن است دو تیم از این گروه را در مراحل پایانی این جام ببینیم. از طرفی تیم قدیمی اسکاتلند هم برای پاک کردن تاریخچه ضعیف خود در ادوار گذشته جام جهانی طوری دیگر آماده نبرد است و تیم هائیتی را که در مرحله مقدماتی، تیم های نسبت به خود بزرگتری را از پیش رو برداشته هم نباید دست کم گرفت.

برزیل؛ پایان دوده ناکامی با «کارلتو»؟

از پرافتخارترین تیم تاریخ جام جهانی فوتبال یعنی «برزیل» بررسی این گروه را شروع می کنیم. «سلسائو»(لقب تیم ملی برزیل) توانسته اند در سال های ۱۹۵۸، ۱۹۶۲، ۱۹۷۰، ۱۹۹۴ و ۲۰۰۲ بوم بام فوتبال جهان بنشینند. با دقت به سال های قهرمانی این تیم که نگاه می کنیم متوجه یک وقفه ۲۴ ساله که طی سال های ۱۹۷۰ تا ۱۹۹۴ به دست آمده است، می شویم.، وقفه ای که بعد از قهرمانی «قناری های کوچک»(دیگر) لقب برزیل) در سال ۲۰۰۲ تا به الان ایجاد شده است. حدود ۲۴ سال از آخرین قهرمانی تیم ملی برزیل می گذرد. مسئولان فدراسیون برزیل آن چنان تشنه قهرمانی در این رقابت بودند و هستند که در انتخاب سرمربی در عملی تقریباً غیرمعمول، سراغ سرمربی خارجی رفته اند؛ کسی که افتخارات بسیار زیادی در عرصه اروپایی به دست آورده و رکوردهای منحصر بفردی به نام او ثبت شده است. ۵ قهرمانی در ۵ لیگ معتبر اروپایی(اسپانیا، انگلیس، ایتالیا، آلمان و فرانسه)، ۵ قهرمانی در رقابت های لیگ قهرمانان اروپا، قهرمانی در جام باشگاه های جهان، قهرمانی در سوپرکاپ اروپا و چند کاپ مهم دیگر از عناوین مهم سرمربی فعلی تیم ملی برزیل است. بله، صحبت از «کارلو آنچلوتی» یکی از بهترین سرمربیان تاریخ فوتبال است. برزیلی ها دست به دامان این سرمربی ایتالیایی شدند تا بلکه با قهرمانی در این دور از رقابت ها بتوانند اولین تیم تاریخ جام جهانی شوند که با یک سرمربی غریبومی، کاپ را به بالای سر می برند. حدود یک هفته دیگر توند «کارلتوی کبیر است. آیا او به خود بهترین کادوی ممکن را در آستانه ۶۷ سالگی می دهد؟ آیا ستارگان فراوان ترکیب برزیل می توانند آرزوی ۲۴ ساله مردم یعنی قهرمانی در جام جهانی را برآورده کنند؟ باید مشتاقانه روال مادرید و من بولارد این تابستان از منچستریونایتد جدا می شود، «نیمار» ستاره ای که همچنان امید مردم برزیل محسوب می شود و چند بازیکن سرشناس دیگر، بهره می برد. ارزش تقریبی ترکیب دعوت شده تیم ملی برزیل حدود ۹۱۳ میلیون یورو تخمین زده شده است که همین آمار کوچک، بیانگر بزرگی بازیکنان این تیم است. با توجه به داشته های فعلی در ترکیب، انتظار می رود «کارلو آنچلوتی» با سیستم ۴-۲-۱-۳ تیمش را به میدان بفرستد و می توانیم در صورت آماده بودن «نیمار» شاهد مثلث رؤیایی «وینیسیوس – نیمار – رافینیا» باشیم و در این مثلث احتمالاً شاهد درخشش «اندریک» ستاره آینده خط حمله برزیل هم هستیم. در خط دفاعی به احتمال خیلی زیاد، زوج «گابریل – مارکینیوش» را شاهد خواهیم بود. نکته جالب در مورد این دو بازیکن، تقابلمان در فینال لیگ قهرمانان اروپا رو به روی یکدیگر بود که با برتری یاران «مارکینیوش» به اتمام رسید و حال این دو باید برای قهرمانی تیم ملی برزیل سدی محکم در مقابل مهاجمان حریف بسازند. برزیل در تمامی ۲۳ دوره جام جهانی حاضر شده که از این حیث هم بی رقیب است و با توجه به افزایش تیم های جام جهانی و منبع بی پایان پرورش بازیکن در این کشور، مطمئناً هیچ گاه شاهد غیبت این تیم در ادوار آینده جام جهانی نخواهیم بود. ۲۳۱ میلیون نفر جمعیت این کشور است. عشق شدید مردم این کشور به فوتبال باعث شده که حتی بسیاری از غیرفوتبالی ها هم این کشور را با فوتبال بشناسند؛ آژانتین در سال ۱۹۱۴ برگزار شد که آن دیدار با نتیجه ۰-۳ به سود آژانتین به اتمام رسید. بهترین و پرگل ترین بازی تاریخ این کشور نیز مقابل بولیوی با نتیجه عجیب ۱۰-۱ در سال ۱۹۴۹ به دست آمد. اما وقتی صحبت از تلخ ترین، سنگین ترین، بدترین و پرگل ترین باخت این کشور می شود، احتمالاً دل خیلی از غیرفوتبالی ها و دل خیلی از فوتبالی هایی که طرفدار برزیل نیستند هم به درد می آید. در جام جهانی ۲۰۱۴ که در میزبانی سلسائو برگزار می شد، در مرحله نیمه نهایی، در جایی که تماشاگران خودی در خاک خود انتظار رفتن به فینال و قهرمانی را می کشیدند، مقابل آلمان و بدون حضور امید اول آن زمان یعنی «نیمار» با نتیجه سنگین و دور از انتظار ۱-۷ شکست خوردند؛ نتیجه ای که هیچ گاه از ذهن طرفداران حتی

مراکش؛ شیرهای اطلس به دنبال تکرار شگفتی دوره قبل

تیم ملی مراکش دیگر نماینده قاره آفریقااست که در گروه سوم باید در این دوره با رقبای خود برای صعود و شگفتی دیگر به رقابت بپردازد. «شیرهای اطلس»(لقب مراکش) در دوره قبل توانستند به بهترین عملکرد خود دست یابند. آن ها در قطر بعد از برد مقابل «پرتغال» و «اسپانیا» تجربه صعود به چهار تیم پایانی را به دست آوردند. خیلی از بازیکنان دوره ۲۰۲۲ همچنان در ترکیب این دوره حضور یافته اند و این نوید هیجان انگیز دیگری به مردم کشورش را می دهد. «اشرف حکیمی»، «براهیم دیاز»، «یوسف النصیری»، «ایسین بونو» و «صوفیان آرمایت» بخشی از ستارگان تیم ملی مراکش در هفتمین حضور این تیم در جام جهانی هستند. مراکش که در آخرین دوره برگزار شده جام ملت های آفریقا که به میزبانی خودش بود، جنجالی تاریخی در فینال با سنگال بر جا گذاشت که تا سال های سال، برای فوتبال دوستان سوال به وجود آمد. اما از حرکت جنجالی دیگر فدراسیون فوتبال این کشور را می توان اخراج سرمربی سابق و موفق این کشور یعنی «ولید الرکراکی» نام برد، کسی که برای اولین بار در تاریخ قاره آفریقا یک تیم آفریقایی را به نیمه نهایی جام جهانی رساند. همچنین بعد از رأی جنجالی، «مراکش» برنده جام ملت های آفریقا نامیده شد که هدایت آن را «ولید الرکراکی» برعهده داشت. سرمربی سابق حتی صعودی درخشان را برای «شیرهای اطلس» به ارمغان آورد. ۸ برد، ۲۲ گل زده و فقط ۲ گل خورده و صعود بالاتر از نجر، کنگو، تانزانیا و زامبیا حاصل کار مراکش تحت هدایت «الرکراکی» بود. فدراسیون فوتبال مراکش، سکان تیم ملی خود را به «محمد وهبی» سپارد که فقط یک عنوان قهرمانی، یعنی قهرمانی در جام جهانی زیر ۲۰ سال را دارد. لازم به ذکر است این سرمربی ۴۹ ساله، سابقه هدایت هیچ تیم بزرگسالی را در کارنامه ندارد و این تیم که حدود ۵۰۰ میلیون یورو ارزش در ترکیب تخمین زده شده، اولین تیم رسمی بزرگسالان «محمد وهبی» محسوب می شود. با توجه به نسل بااستعدادی که در تیم ملی مراکش حضور دارد، این ریسک خیلی بالایی بود که مسئولان فدراسیون مراکش انجامش دادند و باید دید نتیجه این تغییر چه خواهد شد.

«براهیم دیاز» ستاره اول تیم ملی مراکش و بازیکن رئال مادرید

ترین های مراکش

اولین بازی رسمی این کشور در سال ۱۹۵۷ مقابل «عراق» انجام شد که با تساوی پرگل ۳-۳ خاتمه یافت. سنگین ترین برد نیز مقابل کشوری دیگر از غرب آسیا یعنی «عربستان» در سال ۱۹۶۱ به دست آمده که آن بازی ۱۳-۱ به اتمام رسید. بدترین باخت این کشور مقابل «مجارستان» در سال ۱۹۶۴ با نتیجه ۰-۶ به ثبت رسیده است. بهترین گلزن تاریخ شیرهای اطلس «احمد فارس» با ۳۶ گل است که با توجه به ستاره های کنونی این کشور، این رکورد می تواند بهبود یابد. بیشتری بازی ملی را هم «نورالدین نیت» با ۱۱۵ بازی از آن خود کرده است.

اسکاتلند؛ اولین صعود در قرن جدید توسط یک ماهیگیر!

از آخرین حضور اسکاتلندی ها که با لقب «ارتش تارتان» معروف هستند حدود ۳۰ سال می گذرد. آخرین حضور این تیم به سال ۱۹۹۸ برمی گردد. این اولین صعود اسکاتلند به جام جهانی در قرن جدید محسوب می شود. همچنین این تیم با رکوردی عجیب در جام جهانی شناخته می شود. ۸ حضور قبلی «ارتش تارتان» در جام جهانی به ۸ حذف در مرحله گروهی ختم شده است. در آمار و ارقام مراکش خواندیم که این تیم هفتمین جام

«اسکات مک تومینای»(اسکات مک تومینای) هافبک ارزنده اسکاتلند

لیورپول که در این تابستان آفیلد ترک می کند به همراه «جان مک گین» کاپیتان «استون ویلا» که قهرمانی لیگ اروپا را با «اونای امری» پادشاه لیگ اروپا تجربه کرده است و البته «کیرن تیرنی» از دیگر ستارگان آبی پوشان محسوب می شوند. نکته مهمی که جا دارد در پایان بررسی تیم ملی اسکاتلند اشاره کنیم، بدون افتخار بودن این تیم است؛ اسکاتلندی ها در تاریخ خود، برنده هیچ جامی نشده اند.

ترین های اسکاتلند

اولین بازی این تیم با ریشه در سال ۱۸۷۲ مقابل انگلیس برگزار شد که حاصل کار آن بازی، تساوی بدون گل بود. بهترین برد تاریخ این کشور مقابل ایرلند با نتیجه سنگین ۱۱-۰ در سال ۱۹۰۱ ثبت شده است. بدترین باخت «ارتش تارتان» مقابل تیمی از آمریکای جنوبی یعنی «اروگوئه» بوده که آن بازی ۰-۷ به اتمام رسیده که یک هفته دیگر سالگرد این باخت است. «کنی داگلیش» ستاره بی چون و چرای تاریخ این کشور دو رکورد به نام خود به ثبت رسانده است؛ بیشترین بازی ملی با ۱۰۲ بازی و ۳۰ گل زده که البته این عنوان را با «دنیس لاو» شریک است.

هائیتی؛ نارنجک اندازهای بی خطر!

«نارنجک اندازها» لقب تیم ملی هائیتی است. شاید از دور، لقب این تیم غلط انداز باشد اما وقتی تاریخچه این تیم در جام جهانی را نقب می کنیم، این لقب برایمان خنده آور می شود؛ زیرا تنها حضور این تیم در جام جهانی به سال ۱۹۷۴ که در آلمان غربی برگزار شد برمی گردد. در آن سه بازی، «نارنجک اندازها» ۱۴ بار دروازه خود را گشوده دیدند و در اتفاقی مهم که برای این کشور قطعاً افتخار محسوب می شود، «امانوئل سانون» در بازی اول مقابل ایتالیا توانست با باز کردن دروازه «دنیوزوف» افسانه ای به رکورد عجیب ۱۱۴ دقیقه بسته بودن این دروازه بان خاتمه دهد. در آن

«نیمار»(نیمار) آماده درخشش دوباره

سال به مانند این دوره، «نارنجک اندازها» در گروهی بسیار دشوار صف آرایی کردند؛ آژانتین، ایتالیا و لهستان سه تیمی بودند که موفق به ثبت پیروزی مقابل هائیتی شدند. سرمربی این تیم یعنی «سباستین مینه» فرانسوی ۵۲ ساله است که در اتفاقی نادر، هرگز پای خود را در خاک هائیتی نگذاشته است. این کشور در گیر جنگ با اشرا است و ورزشگاه خانگی این تیم نیز تحت اشغال گروهک های تروریستی قرار گرفته و تمامی بازی های خانگی این تیم در خاک «کورااسائو» برگزار شد. هائیتی تحت هدایت «مینه» به بازی کاملاً دفاعی روی آورده که آن ها با همین سیستم در جام طلایی کونکاکاف توانستند به نیمه نهایی برسند که در آن بازی «مکزیک» به زحمت از سد این تیم گذشت. از ستارگان این تیم باید «داکتز نازون» مهاجمی که برای طرفداران استقلال در ایران آشنا است نام برد. این بازیکن در مرحله مقدماتی با ۶ گل تأثیر بسزایی در صعود این تیم داشت. همچنین «جانی پلاسید» دروازه بان «باستیا» فرانسه، «جان بلگراده» هافبک وولورهمپتون و «ولیام اسپیدور» بازیکن ساندرلند را باید در فهرست دیگر ستارگان این کشور قرار داد.

ترین های هائیتی

«داکتز نازون» مهاجم هائیتی

بیشترین بازی ملی هائیتی به نام «پیر ریچار برونی» با ۹۵ بازی ملی به ثبت رسیده است. بیشترین گل ملی هم توسط «داکتز نازون» مهاجم سابق استقلال با ۴۴ گل به ثمر رسیده که این عدد همچنان می تواند افزایش یابد. اولین بازی تاریخ این کشور به ۲۲ مارس ۱۹۲۵ مقابل جامائیکا برمی گردد که آن بازی با باخت ۲-۱ برای هائیتی به اتمام رسید.

بهترین برد «نارنجک اندازها» مقابل تیم ملی ناشناخته «جزایر ویرجین» رقم خورده که با دو برد ۱۲-۱ و ۱۱-۰ در سال های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۴ اتفاق افتاده است. بدترین شکست های این کشور، سه باخت با اختلاف ۸ گل مقابل تیم های برزیل، مکزیک و کاستاریکا ثبت شده است. نکته جالب در مورد گروه سوم به حضور دوباره برزیل، اسکاتلند و مراکش در یک گروه برمی گردد؛ این سه تیم در جام جهانی ۱۹۹۸ در یک گروه و البته به جای هائیتی، با نروژ همگروه بودند. در آن سال، این سه تیم در گروه اول به رقابت پرداختند که حاصل آن، صعود برزیل به عنوان تیم اول و نروژ به عنوان تیم دوم بود. برزیل در آن دوره با نتیجه ۲-۱ اسکاتلند و با نتیجه ۰-۳ مراکش را شکست داد. مراکش هم با نتیجه ۳-۰ اسکاتلند را شکست داد. نکته جالب دیگر مربوط به تقابل ۵ باره برزیل – اسکاتلند در این دوره جام جهانی است. چهار تقابل قبلی این دو تیم در جام های جهانی ۱۹۷۴، ۱۹۸۲، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۸ بوده است. حاصل ۴ تقابل این دو تیم، ۳ برد برای برزیل و یک تساوی بوده است.